

מדינת ישראל
משרד הביטחון

סמל

חיזגיאיב, ויאולטה

בתם השנייה של אנשי חינוך ז'אנה ודניל (דניאל). נולדה ביום ט' בתשרי תשמ"ג (26.9.1982) ברפובליקה הרוסית דאגסטן. אחות ליצחק (איציק) ואידה.

ויאולטה הייתה ילדה מצחיקה, שובבה, מלאת שמחה, שתמיד הצליחה להעלות חיוך על שפתותי הוריה.

היא למדה עד כיתה ה' בבית ספר יסודי 9 בעיר דרבנט שבמדינת דאגסטן, בצפון חבל הקווקז. בהיותה בת תשע חוותה פרידה קשה מאביה, שנפטר ממחלת הסרטן. בגיל אחת-עשרה, ב-9 בדצמבר 1993, עקרה המשפחה ועלתה לישראל. האם ושלושת ילדיה השתקעו בקריית ים.

ויאולטה המשיכה את לימודיה בכיתה ו' בבית ספר "שילה" בעיר; אחר כך עלתה לחטיבת הביניים בבית הספר המקיף הדתי על שם לוינסון; ובכיתה י' – בהיותה כבת חמש-עשרה – החליטה לעבור ל"בסמ"ת", בית ספר להנדסאים ולטכנאים מוסמכים ליד הטכניון בחיפה. החלטתה זו נבעה משאיפותיה הגבוהות ומראיית עתידה בתחום הריאלי. ויאולטה רצתה להצליח בחיים בכל מאודה, והייתה מוכנה לעמול קשה לשם הגשמת מטרותיה. היא למדה במחלקה לתעשייה וניהול, במסלול טכנאי. לאחר שסיימה את לימודיה התיכונים המשיכה שנתיים נוספות לתואר הנדסאי תעשייה וניהול, וסיימה י"ד כיתות לימוד.

בתקופת לימודיה התנדבה ויאולטה לסייע לילדים כבדי שמיעה.

בגיל שבע-עשרה איבדה המשפחה את האם ז'אנה בתאונת דרכים. בעקבות האסון הכבד עברו ויאולטה, יצחק ואידה להתגורר בבית דודתם מינה בחדרה. דודתם לא דוברת עברית, מה שהקשה על יכולתה לסייע להם בעניינים בירוקרטיים. ויאולטה גילתה תעצומות נפש, בגרות ואחריות רבה כששימשה משענת ודמות הורית לאחותה הצעירה. "היא לא הייתה מרירה אחרי מות אמה. היא החזיקה את המשפחה", סיפרו חברותיה של ויאולטה מבית ספר "בסמ"ת". היא אהבה לעזור ותמיד סיעה לכולם בסבר פנים יפות, על כן הייתה אהובה מאוד.

ויאולטה התגייסה לצה"ל ב-7 במאי 2001. היא שובצה בחיל חימוש בתפקיד טכנאית תעשייה וניהול, טכנאית תפ"י (תכנון פיקוח הייצור).

במפקדת האוגדה, עוצבת "המפץ" (אוגדת מילואים משוריינת הכפופה לפיקוד צפון), הייתה ויאולטה אהודה על חבריה ועל מפקדיה.

מחוץ לבסיס שימשה ויאולטה השראה לנערות בקהילה הקווקזית: הן נשאו עיניהן לצעירה השאפתנית, המצליחנית, שמתמודדת עם משוכות גבוהות ולא מוותרת לעצמה על אף נסיבות החיים הטרגיות.

ויאולטה תכננה להמשיך ללמוד הנדסת תעשייה וניהול, לאחר שחרורה, ושאפה להגיע רחוק ככל שאפשר. היעדים המקצועיים שהציבה לעצמה ותקוותה למצוא את אהבת חייה נגוזו באחת.

היא נהגה לנסוע בקו 830 מדי יום לבסיס חיל החימוש שליד צומת גולני, שם שירתה. אחיה, שהיה אמור לנסוע איתה באותו אוטובוס, עלה על אוטובוס אחר כי תכניותיו השתנו במפתיע, וכך למעשה ניצלו חייו.

ויאולטה נפלה בפגיעה חבלני בצומת מגידו ביום כ"ה בסיוון תשס"ב (5.6.2002), בעת שנסעה באוטובוס "אגד" בקו 830 בדרכה לבסיס. מכונית תופת שנהג בה מחבל-מתאבד מהג'יהאד האיסלאמי התנגשה באוטובוס, ומעוצמת הפיצוץ נפגעו כמעט כל יושביו. שבעה-עשר בני אדם נהרגו בפגיעה, מהם שלושה-עשר חיילים. עדיין לא בת עשרים הייתה ויאולטה בנפלה. היא הובאה למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בכיתת העלמין בחדרה. הותירה אחריה אח ואחות.

היא הועלתה לדרגת סמל לאחר מותה.

עוד נהרגו בפגיעה: סמ"ר גנדי איסקוב, סמ"ר אלירן בוסקילה, סמ"ר צביקה גלברד, סמ"ר יגאל נביפור, סמ"ר דוד סטניסלבסקי, סמל שריאל כץ, סמל דותן רייזל, סמל סיון וינר, רב"ט לירון אביטן, רב"ט דניס בליומין, רב"ט אברהם ברזילי, רב"ט ולדימיר מוררי, והאזרחים ציון אגמון, עדי דהן, שמעון טימשיט ואליהו תימסיט.

לאחר ההלוויה נזכרה דודתה מינה: "שלשום בלילה משום-מה פתחה ויאולטה את האלבומים. היא רצתה לבחור תמונה שלה, כאילו היא נפרדת מכולם".

(דף זה הוא חלק ממפעל הנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.

Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

יתומה שהתעקשה להתגייס

סמלת ויאולטה חיזגייאיב (19)
איבדה את שני הוריה, וכל מה
שחלמה עליו היה חבר שיאהב אותה

„אלוקים לא מריחם עלינו, מונע ומונע בלי המסקנה,
אמרה אתמול אידה (15), אחותה של סמלת ויאולטה
חיזגייאיב (19), שאיבדו את אמן לפני שנתיים בתאונת
דרכים ואת אביהן שמת ממחלה קשה.

בכל זאת למעט רחמים וכתה משפחת חיזגייאיב, לאחר
שהאח, יצחק (20), שהיה אמור לנסוע עם ויאולטה באוטר
בוס, ניצל משום שהיתה לו הפניה לבית החולים רמב"ם.

ויאולטה עצמה נהגה לני-
סוע בקו 830 מדי יום לבסיס
חיל החימוש שלידי צומת גול-
ני, שם שירתה כטכנאית תע-
שייה וניהול. הודתה רוסלינה
מספרת שבמשפחה לא רצו
שוויאולטה תלך לצבא. רבנו
איתה הרבה על זה, אבל היא
הלכה בכל זאת, אמרה.
האחים חיזגייאיב עלו מצ'
פון הקווקז לפני כשמונה

שנים. הם גדלו אצל דודתם, מינה, בחדרה, שהיתה לאפר-
טרופסית שלהם מאז נפטרה אמם. „היא לא היתה מרירה
אחרי מות אמה. היא החזיקה את המשפחה“, סיפרו אתמול
חברותיה של ויאולטה מבית הספר „בוסמת“ בחיפה, שבו
סיימה כיתה י"ג במגמת תעשייה וניהול. „היא מאוד רצ'
תה מישוה שיאהב אותה, חבר שידאג לה, אבל עוד לא
מצאה. לפעמים היתה בוכה בפינה“, הוסיפו.

בבית הדרוה בחדרה יושבות במעגל הנשים, יחפות ועטר'
פות במטפחות ראש שחורות. למטה, בכניסה, יושבים הגנב'
רים על כיסאות. „רציתי שהיא תשב לידי כל הזמן“, אומרת
הדרוה מינה, „בשביל מה היא הלכה החוצה כשאין ביטחון?“
היא נזכרת: „שלשום בלילה משום מה פתחה ויאולטה
את האלבומים. היא רצתה לבחור תמונה שלה, כאילו היא
נפרדת מכולם.“

הלווייתה תתקיים היום כ"11.30 בבית העלמין בחדרה.
כתב „דיעות אחרונות“

ויולטה נהרגה לאחר שהתייתמה משני הוריה

"אחרי מות אמה ויולטה החזיקה את המשפחה"

סמל ויולטה חיזגיאיב ז"ל

סמל ויולטה חיזגיאיב ז"ל

"אלוקים לא מרחם עלינו, סוגנו וסוגנו בלי הפסקה" - כך אמרה אתמול אחותה של סמל לת ויולטה חיזגיאיב ז"ל, בת 19, שנרצחה בפיגוע בצומת מגידו. אמה של ויולטה נהרגה לפני שנתיים בתאונת דרכים, ואביה מת ברוסיה לפני מספר שנים, ממחלה קשה. אחיה של ויולטה, יצחק, בן 20, אמור היה להתלוות אליה לנסיעה בקו 830, אך הוא נאלץ ללכת לבדיקה, וכך ניצלו חייו. ויולטה נסעה בקו זה מדי יום, בדרכה לבסיס ליד צר מת גולני, שם שירתה כטכנאית תעשייה וניי הול. בעוד שמונה חודשים אמורה הייתה להשתחרר, ותיכננה ללמוד באוניברסיטה. ויולטה, יצחק ואחותם הקטנה אידה, בת 15, חיו עם דודתם מינה בחדרה מאז מות אמם. המי שפחה עלתה לישראל מהעיר דרבנט בצפון הקז' וקז, בשנת '94. חברותיה של ויולטה סיפרו את מול: "אחרי מות אמה היא החזיקה את המשפחה. היא רצתה מישהו שיהאב אותה, אבל עוד לא

מצאה. לפעמים היא הייתה בוכה בפינה".
"ראינו כליכך הרבה כאב וחינו בעצב שלא נגמר", סיפרה אתמול הדודה, מינה. "הייתי שומרת עליה יותר טוב בבית. כשביל מה היא הלכה החוצה כשאינ ביטחון". עוד סיפרה הדודה: "שלשום בלילה ויולטה משום מה פתחה את אלבומים ורצתה לבהור תמונה שלה, כאילו היא נפרדת מכולם".
אלי ברדנשטיין

מן העיתונות

סמל חיזגאייב ויולטה ז"ל

בת ז'אנה ודניל

נפלה בכ"ה בסיון תשס"ב , 5/6/2002

שרתה בחיל החימוש

מקום נפילה: צומת מגידו

באזור: טבריה והעמקים

נקברה בחדרה

סמל חיזגאייב ויולטה ז"ל
בת 19 בנפלה

אזכרה

חלפו 18 שנים של כאב וגעגועים לבנינו, בנותינו, אחינו
ואחיותינו אשר נפלו בפיגוע הרצחני בצומת מגידו

רב"ט	לירון אביטן	הי"ד
סמ"ר	אלירן בוסקילה	הי"ד
רב"ט	דניס בלומין	הי"ד
סמ"ר	צביקה גלברד	הי"ד
סמל	ויאולטה חיזגאייב	הי"ד
סמ"ר	גנדי איסקוב	הי"ד
רב"ט	ולדימיר חוררי	הי"ד
סמל	דותן רייזל	הי"ד

אזכרה תתקיים ביום רביעי כ"ה בסיוון תש"פ
17/06/20 בשעה 18:00
בחלקה הצבאית - בית העלמין הישן חדרה

המשפחות
השכולות

חדרה
עיר עם אנרגיה

